

متن پرسش

سلام: من از مدافعان حرم جا ماندم و تلاشی نکردم و خودم را توجیه کردم و بی خیالی کردم؛ ظلمت نفسی الی الابدی... حالا می خواهم در نبرد این روزهای فلسطین جا نمانم، هرچه تا حالا کرده ام بسم است، هر طور شده باید کاری کنم؛ اینجا برای من دنیا نیست؛ یک برزخ است که باید هرطور شده از آن حال بیرون بزنم؛ نمی خواهم حسرت و خجالت حرمان این دفاع هم الی الابدم بشود، از شما که پنهان نیست و آنچه از عالم می دانید قیامتم را آباد نکرده ام بسکه نشستم و نرفتم، نه از خودم بیرون رفتم و نه سمت خدا رفتم؛ از شما که پنهان نیست که مرگ تازه اول مصیبت های عقوبت گناه های معلوم و نامعلوم من است و آن وقتی است که دستم از عمل کوتاه می شود (و کاش دستم از همین حالا تا همیشه از دنیا کوتاه می شد)؛ نمی خواهم به جهاد بروم که بمیرم؛ می خواهم به جهاد بروم که بیشتر از این در شرمندگی نمیرم؛ نه شرمندگی از این همه سکون و رکود معنوی و دینی که ابدیتم را تباه کند و نه شرمندگی از روی مظلومانی که کاری برایشان نکرده ام. لطفا اگر فرصت و راهی برای جهاد هست حتما خبرم کنید تا بروم و دعا کنید سربلند بمانم، سریعترین و بهترین راه جهاد را برای بنده بفرمایید، آیا می شود و یا آیا باید حضوری در آن میدان حاضر بشویم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مهم آن است که از طریق انقلاب اسلامی متوجه توحیدی شویم که به عنوان راه، در مقابل ما گشوده شده است. حضور در تاریخی است که در حال شروع و گشایش است. حال هرجایی که ما نسبت به این حضور در این تاریخ برایمان پیش آمد؛ حاضر خواهیم شد و معنای انتظار، همین است و از این جهت فرموده اند در آنچه امروز برایتان تکلیف است کوتاهی نکنید، تا نسبت به آنچه فردا برایتان پیش می آید موفق شوید. موفق باشید